

EL FUSTER

El Fuster

Núm. 75 | Desembre 2025

Curs 2025 - 2026

CONSELL DE REDACCIÓ

Desde el grupo de redacció
querem desearos unas
Felices Fiestas y un próspero
Año Nuevo. Gracias por
acompañarnos, leernos y
formar parte de este proyecto
a lo largo del año. Que el
próximo año venga cargado
de salud, ilusión y nuevos
retos compartidos.

PUBLICA

AFA Dolors Aleu
afadolorsaleu@gmail.com

AFA Dolors Aleu
Amb el suport de l'Ajuntament de
Barcelona

INS DOLORS ALEU

Plaça Ferran Reyes, 2
08027 Barcelona - Tel 93 243 15 60

Web INS:
agora.xtec.cat/ins-dolors-aleu-barcelona
Web AFA:
afadolorsaleu.org

Els articles publicats reflecteixen l'opinió dels
autors. Els escrits que no van signats són
responsabilitat de l'equip de redacció de la
revista.

Seguiu-nos!

SUMARI 75

- 3 Editorial
- 4 Projecte de centre
- 9 Sortides i tallers
- 13 Monogràfic Dolors Aleu
- 16 Benvinguda alumnes de 1r d_ESO
- 17 QUÈ FEM A LES NOSTRES AULES
- 29 Racó literari
- 38 Actualitat i articles d_opinió
- 42 Cultura i entreteniment

INSTITUT DOLORS ALEU

INICIEM UN NOU CURS AMB IL·LUSIÓ I EMPENTA, I AMB AQUEST PRIMER NÚMERO DE EL FUSTER VOLEM COMPARTIR TOT ALLÒ QUE DONA VIDA AL NOSTRE CENTRE. TOT I QUE LA PUBLICACIÓ ARRIBI AL FINAL DEL PRIMER TRIMESTRE, L'ESPERIT QUE LA INSPIRA ÉS EL MATEIX QUE ENS ACOMPANYA DES DEL SETEMBRE: CRÉIXER PLEGATS, APRENDRE AMB SENTIT I FER DE L'INSTITUT DOLORS ALEU UN ESPAI VIU, PARTICIPATIU I OBERT A TOTHOM. EL NOSTRE PROJECTE EDUCATIU CONTINUA AVANÇANT AMB FERMESA, AMB LA PARTICIPACIÓ ACTIVA DE L'ALUMNAT EN PROPOSTES TAN DIVERSES COM EL PLA LECTOR, LA ROBÒTICA, LA MÚSICA EN DIRECTE, EL TEATRE O LES INICIATIVES DE SOSTENIBILITAT I VOLUNTARIAT. CADA ÀMBIT DEL CENTRE ÉS UNA OPORTUNITAT PER APRENDRE, CREAR I CONTRIBUÏR A UNA SOCIETAT MÉS CONSCIENT, MÉS CRÍTICA I MÉS SOLIDÀRIA. TAMBÉ EL TREBALL GLOBALITZAT ENS PERMET CONNECTAR SABERS I EMOCIONS, POSANT EN RELLEU EL VALOR DE L'APRENENTATGE COMPARTIT.

LES SORTIDES CURRICULARS I ELS VIATGES AMB PERNOCTACIÓ SEGUEIXEN ESSENT MOMENTS CLAU PER APRENDRE FORA DE L'AULA, TOT REFORÇANT VINCLES I DESCOBRINT EL MÓN DES DE L'EXPERIÈNCIA DIRECTA.

ENTRE ELS PROJECTES MÉS IL·LUSIONANTS, VOLEM DESTACAR LA CREACIÓ D'UNA AULA MUSEU DEDICADA A LA DRA. DOLORS ALEU, UNA DONA PIONERA EN LA MEDICINA, ESPECIALISTA EN GINECOLOGIA I OBSTETRÍCIA, I UNA FERMA DEFENSORA DELS DRETS DE LES DONES. AQUESTA INICIATIVA VOL SER UN HOMENATGE A LA SEVA FIGURA, PERÒ TAMBÉ UN ESPAI DE REFLEXIÓ SOBRE EL PAPER DE LA CIÈNCIA, LA IGUALTAT I EL PROGRÉS SOCIAL. AFEGIR QUE, ABANS DE LES FESTES DE NADAL CELEBRAREM LA JORNADA ESPORTIVA, UN MOMENT DE CONVIVÈNCIA I SALUT COMPARTIDA, I MÉS ENDAVANT VIUREM EL CONCURS DE LECTURA EN VEU ALTA, LA CELEBRACIÓ DE SANT JORDI, UNA DIADA QUE ENS PERMET UNIR CULTURA, LLENGUA I CREATIVITAT, ENTRE ALTRES INICIATIVES. TAMBÉ, COM CADA ANY, COMMEMORAREM EL DIA DE LA DONA, ENGUANY ESPECIALMENT DEDICAT A LA NOSTRA INSPIRADORA DRA. DOLORS ALEU.

A BANDA, VOLEM RECONÈIXER I COMPARTIR LA IMPLICACIÓ DE L'ÀFA, DE LES FAMÍLIES I DE L'ALUMNAT DELEGAT I DELEGADA, QUE CONTRIBUEIXEN DIA A DIA AL BON FUNCIONAMENT DE L'INSTITUT.

AQUEST CURS, COMPARTIM QUE S'HA RENOVAT PART DEL CONSELL ESCOLAR, UNA MOSTRA VIVA DE LA DEMOCRÀCIA EDUCATIVA I DE LA IMPLICACIÓ DE TOTA LA COMUNITAT: PROFESSORAT, FAMÍLIES, ALUMNAT I PERSONAL NO DOCENT. VOLEM AGRAIR A TOTES LES PERSONES QUE HI PARTICIPEN LA SEVA DEDICACIÓ I COMPROMÍS.

AQUEST NÚMERO DE EL FUSTER ÉS UNA INVITACIÓ A LA PARTICIPACIÓ, A L'ESPERANÇA I A LA COL·LABORACIÓ. TOTS FORMEM PART D'UNA MATEIXA COMUNITAT QUE CREIX, QUE S'ESCOLTA I QUE CONSTRUEIX UN FUTUR MILLOR. GRÀCIES PER CAMINAR AMB NOSALTRES EN AQUEST PROJECTE, ON EL CONEIXEMENT I LA SENSIBILITAT ES DONEN LA MÀ. QUE AQUEST CURS SIGUI PLE D'APRENENTATGES, DE BON CALIU I DE MOMENTS PER RECORDAR.

INSTITUT DOLORS ALEU – UN LLOC PER CRÉIXER AMB COR I AMB TALENT.
MOLT BONES FESTES EN NOM DE LA COMUNITAT EDUCATIVA DE L'INSTITUT!!!
MD. PERRAMON I ARCALÍS

Projectes que fan créixer el nostre institut: un curs ple d'aprenentatges vius

Aquest curs, els passadissos, les aules i els espais comuns del nostre institut tornen a vibrar amb projectes pedagògics que donen sentit al dia a dia i que ajuden els alumnes a aprendre des de l'experiència, la creativitat i el compromís. Famílies, alumnat i professorat compartim una mateixa idea: l'educació ha d'anar més enllà dels llibres, i per això ens impliquem en iniciatives que transformen la manera d'aprendre i d'estar al món.

1r cicle: descobrir, crear i comprendre el món que ens envolta

Els grups de **1r d'ESO** s'endinsen enguany en un projecte de *Treball Globalitzat* dedicat a la **sostenibilitat i el medi ambient**. Analitzen l'impacte de les accions humanes, investiguen i proposen millores per cuidar el planeta, i ho fan des d'una mirada crítica i responsable, tal com correspon al nostre compromís com a centre impulsor de la **Xarxa d'Escoles +Sostenibles**.

A més, els alumnes de **1r i 2n** tenen l'oportunitat d'endinsar-se en el món de les arts escèniques amb el projecte **Fem Teatre**, una proposta en col·laboració amb la Nau Ivanow. Aquest treball els permet conèixer què hi ha darrere d'una obra teatral, expressar-se a través del cos i la veu i, sobretot, descobrir el valor de treballar en equip.

A **2n d'ESO**, el *Treball Globalitzat* gira entorn de la **arquitectura medieval**, un viatge al passat que combina història, tecnologia i creativitat. En paral·lel, el projecte **Còmics per a la pau** convida l'alumnat a reflexionar sobre la convivència, els conflictes i la resolució pacífica mitjançant el llenguatge visual i narratiu de les viñetes.

2n cicle: compromís, salut i comunitat

En arribar a **3r d'ESO**, els alumnes participen en el projecte **Alimenta't amb seny**, una proposta que combina ciències, salut i consciència crítica. Aprenen a interpretar etiquetes, comprendre hàbits saludables i prendre decisions informades que afecten directament el seu benestar.

Els estudiants de **4t d'ESO** continuen l'itinerari educatiu amb un projecte que els connecta directament amb la comunitat: l'**Aprenentatge i Servei**. A través d'accions reals, col·laboren amb entitats del barri i posen en pràctica valors de solidaritat i responsabilitat social. És un dels moments del curs que més marca els alumnes, perquè descobreixen que poden contribuir positivament al seu entorn.

In dels motors de convivència més potents: els alumnes descobreixen la força d'aprendre música fent-la, compartint-la i vivint-la.

Som un institut que avança i innova

La nostra participació a la **Xarxa d'Escoles +Sostenibles** i a la **Xarxa de Millora Pedagògica** reforça el compromís de tot l'equip docent per continuar avançant cap a una educació de qualitat, innovadora i arrelada als valors que defineixen la nostra comunitat educativa.

Aquest curs ens torna a recordar que els projectes no són només activitats: són oportunitats per créixer, pensar, crear, emocionar-nos i, sobretot, aprendre junts. Gràcies a totes les famílies, alumnes i docents que ho feu possible.

Alimenta't amb seny

Projecte de música

Xarxa docent per a la millora educativa

El text de la Montser Vila

Algunes experiències educatives que us volem explicar. Primera part....

Perquè, ens havíem aturat mai fins ara a pensar com d'útil ens és tenir la capacitat de parlar? Us imagineu què seria un dia llevar-nos i no poder enraonar? ...Si tan valuosa és aquesta eina, per què no li donem més importància? Igual com cuidem del nostre cos per tenir-lo sa, per què no tenim com a objectiu que la nostra capacitat d'expressar-nos es desenvolupi encara més, fer-la créixer i voler així ser capaços/es de poder transmetre sempre i en tot moment, amb precisió i fins al més mínim detall, allò que vulguem explicar o expressar....?

A la propera sessió més....

El nostre institut forma part de la xarxa docent per a la millora educativa, una iniciativa de col·laboració entre diferents centres educatius del districte. L'objectiu d'aquestes trobades és reflexionar sobre temes importants en l'educació amb la finalitat d'ampliar la innovació i la millora pedagògica.

El dia 30 d'octubre va ser la primera trobada i dues professores del nostre institut van assistir-hi conjuntament amb representants d'altres escoles i instituts. Allà vam experimentar i portar a terme pràctiques educatives molt concretes i molt interessants que posteriorment van compartir amb la resta de professorat de l'institut i que s'han acabat realitzant dins de les aules.

La idea de "**Pensament i llenguatge**" era l'eix central d'aquesta primera sessió. I aquestes són les activitats que hem triat, perquè ens van semblar apropiades per treballar amb el nostre alumnat:

En primer lloc, vam experimentar què és un "Debat socràtic", i la professora de filosofia va decidir que ella ho faria també amb els seus dos grups de **1r de batxillerat**.

Feta l'activitat i recollides les impressions de la professora, podem saber que es va crear a la classe un debat sobre els usos de la llengua i molt en concret del català. Un debat que ens ha portat a moltes reflexions, sempre enfocades a generar un espai on enfortir les competències personals.

Una altra de les activitats que van dur a terme les dues professores que van anar a la sessió de les xarxes del canvi va ser fer la seva biografia lingüística. Per fer això, van treballar amb el dibuix d'una silueta humana en la qual, amb colors diferents (un per cada llengua que parlem), calia pintar i emplenar les diferents parts del cos. Cadascú triava colors i parts fent les seves pròpies relacions mentals (per exemple: al cap la llengua amb la qual penses, al cor la llengua que estimes, als peus la llengua amb la qual viatges, etc...). En acabar, algunes persones van mostrar el seu dibuix per fer l'explicació a la resta del que seria la seva biografia lingüística, que no era altra cosa que dir quantes llengües parlaven, quin nivell tenien en cada una i quina era la seva relació emocional amb elles.

Quan es va fer el traspàs a la resta de professorat, es va decidir que seria molt profitós de fer l'activitat amb l'alumnat de **1r i 3r d'ESO**.

En aquest cas, els alumnes van respondre un qüestionari relacionat amb les llengües que utilitzen, el grau de coneixement, la utilitat que els donen i la seva relació emocional amb elles. Després, van pintat els dibuixos amb siluetes humanes que se'ls ha donat, de la mateixa manera com ho van fer les dues professores en el seu moment.

El producte final físic de l'activitat va ser uns magnífics dibuixos de les siluetes, que lluiran com sentinelles en un espai del passadís. però també tenim un producte final intangible però no menys important, que seria la **reflexió** en acabar els dibuixos: Per una banda, tots som diferents, tots tenim una biografia lingüística molt personal pel que fa a coneixement de llengües i els sentiments o utilitat que associem a cada una de elles.

Per altra, tots reconeixem que ens agradaria poder anar afegint colors a la nostra silueta o que els colors que ja tenim els poguessim col·locar en més parts del cos, i això és molt positiu.

biografia lingüística

Debat socràtic

Sortida al teatre .

Les trece.

El passat dimecres 22 d'octubre tot el primer cicle de l'ESO de l'institut Dolors Aleu vàrem anar al teatre Condal de Barcelona a veure l'obra titulada *Les trece*, del dramaturg Jaume Viñas.

L'obra, documental i musical, va agradar molt a tothom, ja que amb un llenguatge multidisciplinar narra la duresa de les dones que van viure la guerra civil espanyola i que van lluitar per la llibertat.

En acabar la representació es va fer un col.loqui durant el que l'alumnat va poder dialogar i fer preguntes al dramaturg a les actrius .

Molt recomanable

SINOPSI

La desmemoria ha estat i segueix sent l'assignatura pendent d'Espanya, amb milers de fosses comunes encara per obrir i llegats de falsos herois aclamats amb noms de carrers, grans monuments i estàtues. Totes elles, les tretze, són el punt de partida que inspira aquesta història ficcionada per recordar a totes les milicianes que van agafar el fusell per lluitar contra el feixisme i l'opressió. Un espectacle a cavall entre el teatre documental i el musical que explora amb un llenguatge multidisciplinari, la duresa dels que van viure aquells anys grisos plens de misèria, i que sempre han demanat perdó perquè: *esta guerra no tendríamos que haberla perdido.*

FITXA ARTÍSTICA I TÈCNICA

Dramatúrgia i direcció: **Jaume Viñas**
Direcció musical: **Cisco Cruz**

Intèrprets: **Ingrid Aceituno, Clàudia Bargalló, Martina Bigas, Meritxell Boix, Laura Galera, Laia Gómez, Laura Grané, Marc Inés, Maria Jiménez, Ares Lara, Aina Machuca, Jordi Pérez, Claudia Quiñones, Ona Rocosa, Héctor Valenzuela, Xènia Vall-Ilosada, Daniel Velázquez, Rita Vidal, Aina Serra.**

Assessora de moviment: **Beatriz Macías**
Vestuari: **Laura Grané i la companyia**
Producció: **Daria Nicolau**

DURADA: 90 MINUTS

IDIOMA: CATALÀ

DIRIGIT A: 1R, 2N, 3R I 4T ESO

Sortides i tallers

Xerrada-taller a 2n d'ESO de we are water (àlbum d'imatges)

Avui dimecres, 29 d'octubre, en Jordi Balaguer Bruguera, responsable d'activitats educatives de la Fundació we are water*, ha vingut al nostre institut per realitzar una xerrada-taller a tots tres grups de 2n d'ESO. Amb la xerrada ha volgut conscienciar-nos sobre l'ús responsable de l'aigua (no tan sols per no malgastar-la sinó també per no embrutar-la) i sensibilitzar sobre la problemàtica d'aquesta en alguns països que, tot i ploure-hi molt, l'accés al l'aigua potable és molt limitat.

En concret, l'alumnat ha fet un experiment senzill per simular el funcionament de les clavegueres i depuradores, en el que han utilitzat una ampolla de plàstic petita, un tros de cotó fluix, un filtre, una goma elàstica i aigua embrutada (amb xocolata en pols, molles de pa, oli i vinagre, de forma que olora malament i embruta, però no és pas tòxica).

Amb tot, han treballat l'ODS 6: garantir la disponibilitat d'aigua i la gestió sostenible, i el sanejament per a tothom.

**és una iniciativa de l'empresa Roca, que col.labora amb ONG, altres fundacions i agències de l'ONU especialitzades en desenvolupar programes d'ajuda en aquelles zones del món més afectades per la manca d'aigua i sanejament.*

LA CASTANYADA

Els alumnes de **4t d'ESO** us expliquem el nostre projecte d'Aprenentatge i Servei (APS).

La nostra missió a la Festa de la Castanyada va ser col·laborar directament amb el **Pla Comunitari de Navas**, fent de **voluntaris** a la festa.

Vam treballar en equip amb l'entitat per muntar les taules, dinamitzar les actuacions i ajudar a repartir castanyes i moniatos. No només vam aprendre a organitzar un esdeveniment, sinó que vam conèixer gent del barri i vam veure com funciona la col·laboració comunitària.

Ha estat una experiència molt enriquidora que ens ha fet sentir part activa del barri.

RAPEANDO A LOS CLÁSICOS 4 de novembre 3rs ESO Departament Castellà

Salida de los dos grupos de 3º de ESO el 4 de noviembre a cargo del departamento de Castellano: taller para recrear textos del Barroco a ritmo de rap.

Las preocupaciones de los hombres y mujeres del Barroco y las nuestras no son tan distintas como podría parecer, pero ellos se comunicaban en octosílabos y endecasílabos, y nosotros a ritmo de rap. En este taller se presentan textos poéticos clásicos latinos y del Siglo de Oro español que abordan temas como la obsesión por la fugacidad de la vida, la belleza femenina o el poder del dinero. El alumnado, desde el juego y el ritmo acompasado del rap, reescribirá a los clásicos, trabajando la métrica y las figuras retóricas con una estética más cercana, la de la cultura hip-hop.

El objetivo es comparar e interpretar los distintos códigos culturales y registros del Barroco para adaptarlos al presente, identificando la similitud de los contenidos pues se trata de tópicos literarios y temas universales que jamás pasarán de moda.

OPORTUNIDAD

Un nuevo día, ha empezado un comienzo,

una nueva oportunidad,

sé honesto y déjate llevar

a ver qué emociones te van a deparar.

Pensar quizás en el más allá es ficción, realidad o fantasía.

Vive rapeando y disfruta de la vida.

Rodrigo Coello, Alex Aguilera, Jianming Marco Wang, Laura Serrano, Alba Zamora, Gerard Marcillo 3º A

RAPEANDO

ESTE ES EL DÍA,
LA HORA SEÑALADA,
PARA NO RENDIRSE,
CON LA CABEZA BIEN AL-
ZADA.

ILUMINA TU FUTURO,
SIN MIRAR HACIA ATRÁS,
CONSIGUE TUS METAS
Y VERÁS DE LO QUE ERES
CAPAZ.

EL PASADO YA PASÓ,
NO MIREMOS MÁS ATRÁS,
DÉJALO IR Y SIGUE

EL CAMINO DE TU
TRANQUILIDAD.

EL PASADO ES EL PEOR
ENEMIGO
DEL SER HUMANO,
ES MEJOR DEJARLO IR,
Y QUEDARSE RAPEANDO.

LAIA LEÓN,
SHUNLE YE,
ANDRÉS CONDE,
AMANDA SERRA,
DAVID DEL AGUILA,
HONGYAN,
MELANI ZHUK.
3º B

SORTIDA BOMBERS

AVUI 27 D'OCTUBRE HEM TINGUT LA SORT DE PODER ASSISTIR AMB ELS GRUPS DE 1R DE BATXILLERAT A UN TALLER DE PREVENCIÓ I PROMOCIÓ DE L'OFICI AL PARC DE BOMBERS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA.

ELS BOMBERS DE BARCELONA PROMOUEN, ENTRE ALTRES ACCIONS, LA CONSCIENCIACIÓ I LA DIVULGACIÓ DE CONSELLS DE PREVENCIÓ I ACTUACIÓ EN CAS D'INCENDI. DONEN A CONÈIXER INFORMACIONS ÚTILS I PRÀCTIQUES PER EVITAR POSSIBLES CONSEQÜÈNCIES NEGATIVES DELS INCENDIS I ELS ACCIDENTS.

L'AULA DE LA PREVENCIÓ ÉS UN ESPAI FORMATIU I LÚDIC DELS BOMBERS DE BARCELONA, SITUAT A LA PLANTA 0 DEL PARC DE BOMBERS DE LA VALL D'HEBRON. L'OBJECTIU EDUCATIU ÉS QUE NENS, JOVES I ADULTS SÀPIGUEN I APRENGUIN A ADOPTAR CONDUCTES CORRECTES EN SITUACIONS DE RISC, AIXÍ COM EVITAR AQUESTES SITUACIONS.

A MÉS, S'HI TREBALLA PER CONÈIXER ELS ASPECTES BÀSICS DE LA PREVENCIÓ D'INCENDIS I DE L'AUTOPROTECCIÓ D'AVANT LES EMERGÈNCIES O SITUACIONS DE PERILL. S'UTILITZEN DIVERSOS RECURSOS DIDÀCTICS COM ARA VÍDEOS, DIBUIXOS, PRÀCTIQUES REALS DE FOC I FUMS. ES DIFON INFORMACIÓ DE BOMBERS PER CONÈIXER LES SEVES FUNCIONS, AIXÍ COM ELS TIPUS DE VEHICLES, LES EINES D'EXTINCIÓ I SALVAMENT,

Dolors Aleu

qui va SeR?

Dolors Aleu i Riera (1857-1913) va ser la primera dona metgessa titulada a Espanya i una pionera en la igualtat i l'educació femenina. Es va formar a la Facultat de Medicina de Barcelona i es va casar amb l'advocat Bernat Martorell, amb qui va tenir dos fills. La mort del seu fill Camil la va marcar profundament i va contribuir a la seva mort.

caRReRa univeRSitáRia

Dolors Aleu Va acabar la carrera de Medicina el 1882 amb excel·lents notes i va obrir una consulta per a dones i infants a Barcelona. Allà promovia la higiene, la prevenció de malalties i l'educació sexual femenina. També va ser professora a l'Acadèmia per a l'Educació de la Dona.

la Seva teSi

La seva tesi, titulada "De la necessitat d'orientar novament l'educació de la dona", defensava que l'educació femenina era clau per al progrés social i la salut familiar. En un moment en què les dones tenien poques oportunitats, el seu treball va ser un manifest feminista avançat al seu temps.

lluïta i obStacleS

Ser dona en una època dominada pels homes no va ser fàcil. Dolors Aleu va haver d'esperar dos anys per obtenir el títol oficial de metgessa, ja que les autoritats dubtaven que una dona pogués exercir la medicina. La seva perseverança va obrir el camí per a altres dones.

avui dia

Avui, Dolors Aleu és recordada com un símbol del feminisme i la igualtat. Diversos centres, carrers i escoles porten el seu nom, i la seva història s'estudia com la de la primera dona metgessa d'Espanya. També és reconeguda per la seva aportació a la medicina i a l'educació femenina.

A.K.K

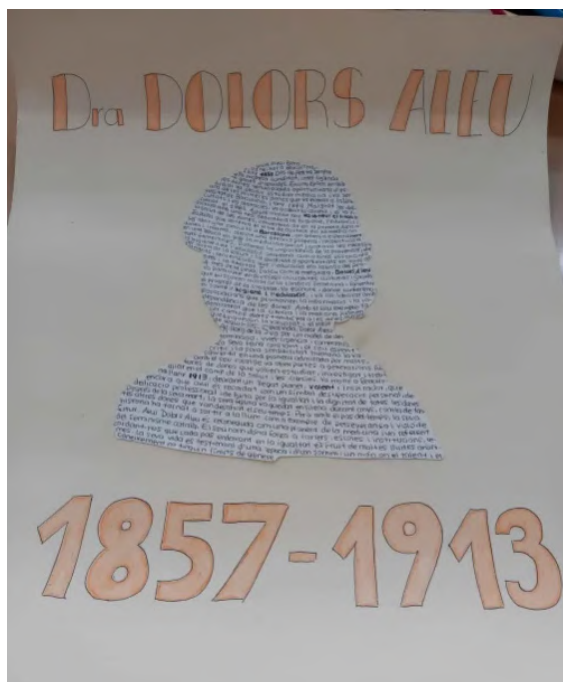

6. ALEU_DRAW_PNG Dolors Aleu
Raul Santos

8. QR Dolors Aleu Creació Literària Luis

Candela Olortegui

ENTREVISTA A LA DRA. DOLORS ALEU I RIERA

Introducció

Avui tenim l'honor d'entrevistar la doctora Dolors Aleu i Riera, pionera de la medicina i una de les primeres dones a obtenir el títol de metgessa a Espanya. Ens visita per parlar dels seus estudis, la seva trajectòria professional i de la seva visió sobre la medicina actual.

Cos de l'entrevista

Entrevistadora: Doctora Aleu, quines dificultats va trobar durant els seus estudis de medicina i com les va superar?

Dolors Aleu: La principal dificultat va ser l'accés mateix a la universitat. En la meua època, les dones no érem aptes per cursar estudis superiors. Tot i això, vaig insistir i vaig lluitar perquè se'm permetés matricular-me i assistir a classe. Un cop dins, vaig haver de demostrar constantment que podia assolir el mateix nivell que qualsevol altre estudiant. La perseverança i el rigor acadèmic van ser essencials.

Entrevistadora: Què la va impulsar a especialitzar-se en medicina i quin era el seu principal objectiu professional?

Dolors Aleu: Des del principi vaig tenir clar que volia contribuir a la salut pública, i en especial, a millorar el benestar de les dones. A la consulta veia constantment casos que es podrien millorar amb educació, prevenció i un tracte respectuós. La medicina em permetia aportar coneixement i ajudar a transformar la societat a través de la salut.

Entrevistadora: Com creu que ha evolucionat la medicina?

Dolors Aleu: La medicina ha avançat d'una manera extraordinària. Avui dia disposeu de recursos diagnòstics, tractaments i tecnologies que en el meu temps eren impensables. Però hi ha una cosa que continua essent fonamental: la vocació de servei. La medicina és poderosa, però sempre ha d'anar acompanyada d'ètica, humanitat i dedicació.

Entrevistadora: Quins aspectes de la medicina actual la sorprenen o l'entusiasmen més?

Dolors Aleu: Em meravella la incorporació de la recerca a tots els àmbits mèdics, així com la medicina preventiva i la importància de la salut pública. També celebro que avui la presència de les dones als estudis científics sigui molt més normalitzada i valorada.

Entrevistadora: Quin consell donaria a les dones que volen estudiar ciències o medicina?

Dolors Aleu: Els diaria que no deixin mai que els prejudicis o les dificultats els facin renunciar. La ciència necessita ments curioses, rigoroses i valentes. Si tenen passió pel coneixement i voluntat d'ajudar, han d'avançar amb determinació. La societat progressa gràcies a persones que s'atreveixen a obrir camins.

Tancament

La doctora Dolors Aleu ens recorda que la formació, la constància i el compromís social, són la base de qualsevol carrera científica. El seu exemple continua inspirant noves generacions que volen dedicar-se a la medicina i a la recerca.

A TU, MATRONA NOSTRA

(Dolors Aleu)

El saber et cridava amb la veu callada,
el coratge al fred destí t'enfrontà,
trencant les cadenes d'un vell passat
on només et volien apagada.

En medicina vas ser doctorada,
maó a maó, i bisturí a la mà.

Oh, Aleu! Mai deixares de lluitar
perquè la dona pugui ser educada.

Quan veig el teu serrell amb cos de cor,
presencio el coratge i valentia
de la noia que abandonà la por.

El teu llegat roman fins avui dia,
per això, en agraïment i honor teu,
et dedico aquesta poesia

L. A.

Benvinguda alumnes de 1r d'ESO

BENVINGUTS A L'ALEU!!

Amb molta alegria, donem la benvinguda als nous estudiants de 1r d'ESO que comencen aquesta etapa tan especial amb nosaltres. Us esperen nous reptes, amistats que naixeran i un munt d'experiències que us faran créixer i descobrir qui voleu ser.

Ara ja formeu part del nostre institut, ja heu començat a omplir de vida els passadissos i les aules. Aprendre, compartir i avançar serà el vostre dia a dia, i us hi acompanyarem amb entusiasme.

Aquí comença el camí que ens fa ser nosaltres, tots som Dolors Aleu!

QUÈ FEM A LES NOSTRES AULES

Aula d'acollida

Com és arribar a Barcelona?

Quan una persona arriba a Barcelona, basant-me en la meua experiència, és molt difícil. És una aventura, però molt més difícil que moltes altres. Una persona se'n pot anar del seu país per raons diverses. Pots anar-te'n perquè tens família a l'exterior, per treball, escapant d'alguna cosa com la guerra o problemes del país, també potser simplement per gust.

Aquesta aventura de la que parlo és molt difícil perquè sempre tindràs coses que trobes a faltar del teu país, o potser no, jo no tinc idea de com és cadascun com per tenir idea d'aquesta teoria. A més, poden ser coses dolentes perquè, de vegades, els amics no són el que pensem que són, tant els que m'he deixat enrere com els nous.

Una cosa que crec que la gent no té molt en compte de les persones d'un altre país és que moltes vegades et pots sentir sol. Jo he arribat amb la meua família i tinc amics, tinc clar que no estic sola, però hi ha dies en que pel meu cap passa que trobo a faltar el meu país i em sento sola. Quan això passa sempre parlo amb la meua millor amiga i li dic com em sento, ella sempre troba la manera de que al meu cap no se li obli que sí tinc companyia.

Una persona mai pot saber completament com és canviar de país fins que viu una experiència tan boja com aquesta. En el meu país vaig conèixer a un noi que és xilè i em va dir coses que em van semblar estranyes i ara n'estic passant algunes.

Una última cosa que m'agradaria dir és que cadascú ha d'aprofitar el temps que passa on sigui, sigui o no el seu país. Pots anar-te'n on vulguis creient que no tens res a aprendre, però segur que aprens coses que mai hauries pensat.

Antonella Bruno 4^a C Aula d'Acollida, Barcelona a 20 de novembre de 2025

EM PRESENTO

Hola em dic Damaris i sóc de Lima, Perú. Tinc onze anys i el meu aniversari és el trenta de desembre. Vaig venir a Barcelona el gener de l'any 2025, m'ha agradat molt Barcelona. Visc amb la meua mare, el meu pare i el meu germà de 16 anys.

Tinc el cabell curt i llis, de color negre, els meus ulls són marrons i la meua alçada és normal. Tinc un caràcter alegre i sóc amable. Els colors que més m'agraden són el blau, el negre i el blanc.

M'agrada molt estudiar i el meu objectiu és tenir bones notes per poder, de gran, tenir una bona feina i, així poder ajudar a la resta de persones.

Damaris Abigail Romero Sarzo. Aula d'Acollida 1B

EM PRESENTO

Hola, em dic João i sóc de Brasil, de Manaus. Tinc 12 anys i el meu aniversari és el 5 de maig, vaig néixer per la nit. Tinc dos germans que es diuen João Pedro i João Victor i vivim tots amb la meua mare.

Tinc el cabell de color negre, ni llarg ni curt i tinc una alçada normal. M'agrada jugar a la Play i al futbol, tot i que no jugo en cap equip, però m'agradaria. També m'agrada menjar, sobretot pa i pollastre.

En general, sóc una persona feliç i alegre, però sóc una mica gandul. El meu objectiu quan sigui gran és ser jugador de futbol i jugar en un bon equip.

João Claudio de Souza Malbeira, Aula d'Acollida 1B, Barcelona 20 de novembre de 2025

EM PRESENTO

Hola, em dic Yamel Luís Acan Eira, vaig néixer a Cuba el 8 de desembre per la nit, a les 20:03 i tinc 11 anys. Sóc cubà, de San Miguel de Padrón, un poble que està a prop de La Habana. Vaig venir a Espanya amb els meus pares i els meus avis, no tinc germans. Ja porto un any i mig a Barcelona i visc al carrer del Clot, a prop del metro de Camp de l'Arpa.

M'agrada el futbol i jugo al parc amb els meus amics. També faig arts marcial mixtes i m'agrada la música. Sóc una mica seriós, tinc el cabell curt i una alçada normal. M'agrada menjar arròs groc i també estar amb els meus pares, sortir a caminar amb ells i, de tant en tant, anar a dinar amb els meus avis a la seva casa, aleshores em quedo a dormir. De vegades, sortim a sopar tots en família. També, de vegades cuino jo o els ajudo a cuinar, cuinem tots tres, els meus pares i jo.

Yamel Luís Acan Eira, Aula d'Acollida 1B, Barcelona 20 de novembre de 2025

EL CANVI CLIMÀTIC A LES ESCOLES

Pot semblar exagerat, però les escoles són espais on poden contaminar molt més del que ens imaginem. Només a Catalunya es calcula que els centres educatius generen uns 530.000 tones de residus a l'any. Aquesta dada ens posa a reflexionar: com és possible que un lloc on s'educa sobre el canvi climàtic, acabi sent una font de contaminació?

Hi ha diverses maneres en què una escola pot contaminar, tot i no ser-ne conscient. Pensa en un dia normal; ampolles de plàstic, paper d'alumini, restes de menjar, etc. Tot això contribueix, i si no trobem altres formes de portar el menjar, tot va a parar al mateix lloc. Moltes vegades a classe, els alumnes deixen les llums enceses, no passa res per una vegada, però si passa moltes vegades pot provocar un malbaratament d'energia que s'obté de fons no renovables (en la majoria dels casos). Sovint veig als nens jugant a l'hora del pati, i com tot ésser viu, hem de beure aigua després de fer un esforç físic, però hi ha un problema, les aixetes, les aixetes expulsen molta aigua, sí, hi ha moltes formes de malbaratar-lo, però això no és una excepció.

Per tant, amb això podem comprovar que si una escola no es gestiona de forma correcta, pot esdevenir una font important de contaminació i malbaratament. Finalment, cal recordar que una escola no és només un lloc per aprendre de ciències o geografia, sinó també un lloc per inculcar hàbits que ajudin a construir un món millor.

De: Luis A. Rodriguez bernal
1r de Batxillerat A
Creació literària

Biologia Neus

A l'optativa de Biologia i geologia de 4t ESO hem treballat el cicle cel·lular i després els alumnes han fet una representació d'una de les fases de la mitosis amb diferents materials: interfase, profase, metafase, anafase i telofase.

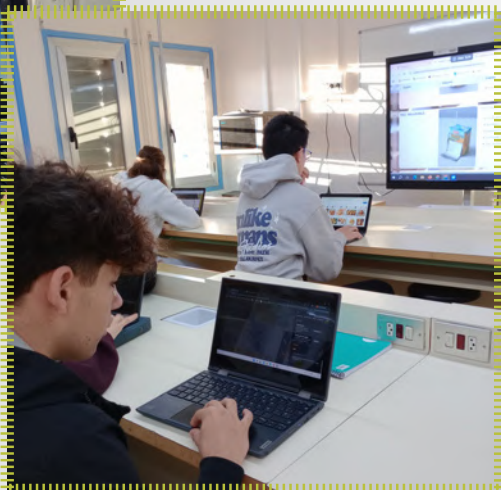
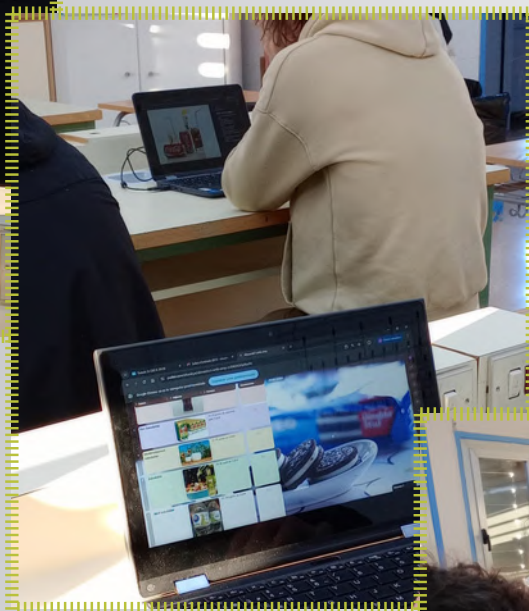
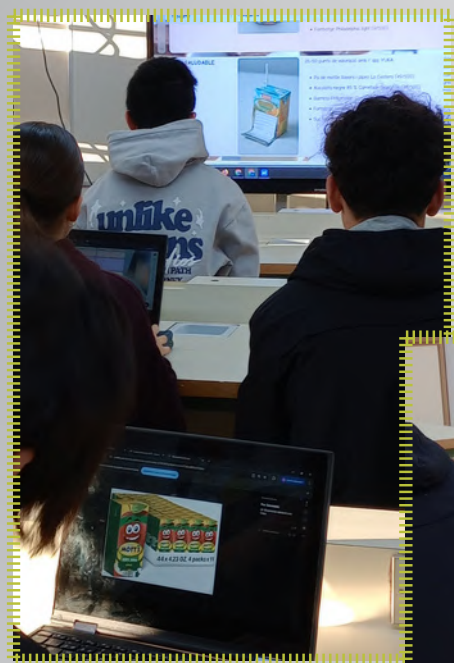
Neus Pérez
Cap departament Ciències experimentals
Professora Biologia i geologia
Institut Dolors Aleu (Barcelona)

ESCOLES SOSTENIBLES

L'alumnat de 3r d'ESO ha començat aquest novembre un nou projecte promogut per l'Aj. Barcelona per a les Escoles+sostenibles. Aquest s'anomena Alimenta't amb seny i la primera activitat que han fet ha consistit en escanejar el codi de barres de productes alimentaris i classificar-los de poc a molt saludables, segons la valoració obtinguda amb una aplicació mòbil, Yuka. En general, està sent una feina engrescadora, tant a l'aula com a casa, que motiva l'alumnat per seguir treballant.

Imatges: alumnes editant al seu ordinador els resultats obtinguts de l'escaneig.

Un trimestre de ciència forense

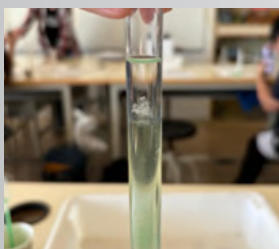
L'alumnat de 1r de Batxillerat es converteix en equip d'investigació

Aquest primer trimestre, l'alumnat de *Reptes Científics* de 1r de Batxillerat ha viscut una experiència que combina ciència, pensament crític i creativitat. Sota el títol "La investigació forense científica", han explorat com disciplines com la biologia, la química i la física poden ajudar a resoldre crims reals i ficticis. Durant setmanes, la classe s'ha convertit en un petit laboratori policial on cada detall importa i on cada alumne ha tingut un paper clau.

Primers passos: pensar com un científic forense

La unitat va començar amb el visionat i la discussió d'un fragment del programa *Crims*, que va servir per introduir el paper de la ciència en la resolució de casos judicials. A partir d'aquí, vam obrir un debat sobre la fiabilitat de les proves forenses, els errors judicials i la importància de contrastar la informació. L'alumnat va descobrir que la ciència forense no és només tècnica: és també una qüestió d'ètica, rigor i responsabilitat.

També van elaborar un mapa conceptual col·laboratiu sobre què és la ciència forense i quines disciplines en formen part. Aquest exercici va permetre que els estudiants prenguessin consciència que darrere d'una escena del crim hi ha biòlegs, químics, físics, metges, antropòlegs i molts altres especialistes treballant plegats.

Aprendre la teoria... mentre es construeix

A mesura que avançava el trimestre, cada sessió introduïa una branca de la ciència forense: l'ADN i les empremtes genètiques, les reaccions químiques per detectar sang, la toxicologia, la balística o l'estudi dels projectils. A través d'explicacions curtes, vídeos i petites pràctiques, l'alumnat va anar recopilant eines conceptuals que després aplicaria en la part pràctica.

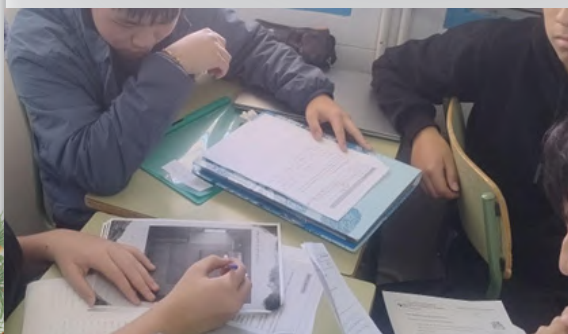
La segona meitat del trimestre es va centrar en les pràctiques de laboratori. L'alumnat va aprendre a extreure ADN de cèl·lules buccals, va revelar empremtes dactilars amb pols i cinta adhesiva, i va analitzar taques de sang simulades utilitzant la reacció de la catalasa. Totes aquestes activitats estaven pensades perquè poguessin observar processos reals però de manera segura.

També van fer un taller de balística per entendre com es pot deduir la trajectòria d'un projectil a partir de la seva posició final, un concepte que més endavant seria clau en la resolució del cas final.

El misteri de l'Hotel Mirador

El punt àlgid del trimestre va ser el treball d'investigació del "Cas de l'Hotel Mirador", una escena fictícia creada perquè l'alumnat pogués posar en pràctica tot el que s'ha après. El cas plantejava la troballa d'un cos en un hotel abandonat i tres grans proves: restes de sang, empremtes dactilars i un projectil incrustat. A partir d'aquest punt, cada grup va analitzar fragments de proves, va interpretar dades de cromatografia, electroforesi, balística i empremtes i va intentar reconstruir els fets.

Amb les noves pistes i "dossiers policials" que anaven apareixent, els estudiants van haver d'elaborar hipòtesis, discutir-les, revisar-les i finalment decidir quin dels sospitosos encaixava amb totes les proves objectives. Ha estat un treball intens i molt complet, que ha posat a prova tant el rigor científic com la capacitat de treball en equip.

Per tancar el projecte, l'alumnat ha preparat una presentació oral per defensar la seva resolució del cas davant els companys. Un petit "congrés forense" on cada grup ha presentat les seves conclusions, ha justificat la seva hipòtesi amb proves i ha respost preguntes de la resta de la classe. Ha estat un exercici excel·lent d'expressió oral, pensament crític i comunicació científica.

NO TOTES LES LLUMS IL·LUMINEN

T'HAS PREGUNTAT MAI SI TOTES LES LLUMS REALMENT IL·LUMINEN? POTSER ALGUNES NOMÉS ENS ENCEGUEN. BRILLEN TANT QUE ENS FA CONFONDRE LA CLAROR AMB LA VERITAT.

A VEGADES PENSO QUE PLATÓ NO VA ESCRIURE UN MITE, SINÓ QUE VA RETRATAR EL NOSTRE DIA A DIA. PARLAVA D'HOMES ENCADENATS MIRANT OMBRES TREMOLOSES A LA PARET, CONVENÇUTS QUE AQUELL REFLEX ÉS TOTA LA REALITAT POSSIBLE. PERÒ, SI ENS MIREM BÉ... NO SOM NOSALTRES, AVUI, AQUESTS PRESONERS CONDEMNATS A CONFONDRE LES APARENCES AMB LA VERITAT?

VIVIM IMMERSOS EN LLUMS QUE ENS ENVOLTEN —PANTALLES, NOTÍCIES, XARXES, OPINIONS— I, TANMATEIX, AQUESTA LLUM ENLLUERNA MÉS QUE NO PAS IL·LUMINA. SOVINT CONFONEM ESTAR INFORMATS AMB COMPRENDRE, ESTAR CONNECTATS AMB ESTAR JUNTS, REPETIR AMB PENSAR.

PLATÓ ENS ADVERTIA QUE LA VERITAT NO ES MOSTRA A QUI ES CONFORMA AMB LES OMBRES. CAL GIRAR-SE, AVANÇAR CAP A LA SORTIDA, DEIXAR ENRERE LES APARENCES QUE ENS FAN SENTIR SEGURS. PERÒ AQUEST PAS FA MAL: EL MÓN REAL ENLLUERNA, I MASSA VEGADES PREFERIM LA COMODITAT SEDUCTORA DE LA IGNORÀNCIA.

SORTIR DE LA CAVERNA NO ÉS NOMÉS UN ACTE INTEL·LECTUAL: ÉS UN ACTE MORAL I DE CONSCIÈNCIA. SIGNIFICA VOLER VEURE, ENCARA QUE LA LLUM ET CONTRADIGUI, I RECONÈIXER QUE POTSER T'HAS ENGANYAT. ACCEPTAR-HO NO ÉS FÀCIL, PERÒ ÉS EL CAMÍ AUTÈNTIC CAP A LA LLIBERTAT.

SÒCRATES, EL MESTRE DE PLATÓ, NO ESCRIVIA RES: NOMÉS PREGUNTAVA. FEIA QUE L'INDIVÍDU PENSÉS, QUE DESCOBRÍS DINS SEU ALLÒ QUE JA HI ERA, ENTERRAT SOTA CAPEES D'IGNORÀNCIA. HO ANOMENAVA MAIÈUTICA: L'ART DE FER NÈIXER LES IDEES.

POTSER AVUI NECESSITEM MÉS LLEVADORS DEL PENSAMENT I MENYS ALTAVEUS D'OPINIÓ. ENS CAL GENT QUE S'INTERROGUI, QUE DUBTI, QUE ESCOLTI AMB ATENCIÓ. I POTSER CALDRIA RECUPERAR EL SILENCI: AQUELL ESPAI ON UNA IDEA POT EMERGIR SENSE EL SOROLL INCESSANT DEL MÓN.

EM PREGUNTO SOVINT QUÈ DIRIA PLATÓ SI VEIÉS EL NOSTRE TEMPS. POTSER S'ESTRANYARIA DAVANT TANTA TECNOLOGIA, PERÒ RECONÈIXERIA IMMEDIATAMENT LES OMBRES. LES MATEIXES, PERÒ MÉS SOFISTICADES.

PERÒ TAMBÉ CREC QUE SOM CAPAÇOS DEL QUE ELL ESPERAVA: CERCAR LA LLUM, ENCARA QUE INCOMODI I ENLLUERNI ELS ULLS. PERQUÈ, A FINAL, CONÈIXER NO ÉS ACUMULAR DADES, SINÓ DESPERTAR. I DESPERTAR ÉS EL PRIMER PAS PER SER LLIURE.

I ARA ET DEIXO AMB LA PREGUNTA QUE ELL ENS FA DES DE FA 2.500 ANYS:

VOLS SORTIR DE LA CAVERNA, ENCARA QUE LA LLUM ET CREMI ELS ULLS, O PREFEREIXES QUEDAR-T'HI, CÒMODE AL TEU SOFÀ, AMB EL MÒBIL A LA MÀ, ESCALFAT PER LA CLAROR ARTIFICIAL DE LES OMBRES?

— SERGIO RUBIO, 2N BATXILLERAT A

PSICOQUADRES

Aquestes són les característiques de la nostra personalitat: dignitat, obertura, intimitat i llibertat.

Amb quin quadre t'identifiques tu?

Quadre que representa la dignitat

Aquest quadre es titula "*La jove de la perla*". El tema principal és la dignitat interior a través de la serenor i la bellesa senzilla. La mida d'aquest quadre es de 44,5 x 39 cm, amb un tècnica de oli sobre tela i el podem trobar en Mauritshuis, L'Haia (Països Baixos).

Per què l'hem escollit?

L'hem escollit perquè la noia transmet una dignitat tranquil·la i senzilla. Tot i ser una persona corrent, Vermeer la pinta amb molt de respecte i fa que sembli especial. Ens recorda que tothom té valor i bellesa, no només les persones importants.

"La jove de la perla" de Johannes Vermeer (1665)

Quadre que representa l'obertura

Aquest quadre de Leonardo da Vinci és un oli sobre tela. Va ser pintat durant els anys 1503 i 1506 i té unes dimensions de 79 cm x 53 cm. Actualment es troba al Museu del Louvre (París, França).

Per què l'hem escollit?

Hem triat "*La Gioconda*" perquè és un dels primers retrats on l'artista intenta reflectir la personalitat i la vida interior, no només la seva aparença física. La seva mirada sempre "receptiva" ens mostra que som capaços d'obrir-nos al món i canviar-lo.

"La Gioconda" de Leonardo da Vinci (1503-1506)

PLATÓ D'ATENES (427 - 347 AC)

Sergio Rubio - 2n BATX A

Motius

- Sòcrates
- Polis
- presocràtics

Teoria de les idees: 35 diàlegs

- Sòcrates
- Maièutica

Mite de la caverna

La República

Mite del carro alat

El fedre

Metafísica (realitat)

Món intel·ligible
canvi, moviment, temps ✖

Veritable
Sol → bé (matemàtiques, valors)

IDEES

Gnosològica (coneixement)

Episteme = saber / ciència

Antropològica (home) Psicològica (ànima)

subjecte

ÀNIMA

- Aurgia
- Cavall blanc
- Cavall negre

Ètica - Política

bé comú, intel·lectualisme moral

- 1- Racional → filòsofs
- 2 - Irascible → guardians
- 3 - Concupiscible → artesans

- 1 - aristocràcia
- 2 - timocràcia
- 2 - oligarquia
- 3 - democràcia
- 3 - tirania

Món sensible
canvi, moviment, temps ✔

Realitat aparent - còpia (ombres)
mite de la caverna

COSES homes lligats → cadenes

Doxa = opinió

Teoria de la retiniscència
coneixement = record
maièutica

COS

- Pedagogia
- Estat igualitari
- Igualtat de gènere

SCOTTISH DANCES

WHAT IS A CEILIDH? *(Adapted from Wikipedia.org) (pronounced 'Kay-lee')*

«Céilidh» is the traditional Gaelic social dance in **Scotland**, Ireland and Atlantic Canada. Before discos and nightclubs, there were Céilidhs in most town and village halls on Friday or Saturday nights; they are still common today.

Originally céilidhs facilitated courting and prospects of marriage for young people and although discos and nightclubs have displaced céilidhs to a considerable extent, céilidhs are very popular in rural parts of Ireland and in Scotland (especially in the Gaelic-speaking west coast regions). It is common for some clubs and institutions such as sports clubs, schools and universities and even employers to arrange céilidhs on a regular or at least annual basis.

The formality of these can vary: Some mix modern pop music with a Scottish country dancing band and dress codes range from compulsory Highland Dress to informal clothing. Knowledge and use of the basic dance **steps** is not always strictly necessary and dances often alternate with **songs**, poetry recitals, and storytelling. Céilidh music is often provided by an assortment of fiddle, accordion, **flute**, tin whistle, **pipes**, bodhrán (Irish **drum**) and in more recent times also percussion and electric bass **guitar**.

The music is cheerful and lively and the basic steps can be learned easily; a short instructional session is often provided for new dancers before the start of the **dance** itself. The general format for céilidh dancing is a 'Set'(line of couples facing their partners). Square set dances also exist. However, about half of the dances in the modern Scots céilidh are **couple dances performed in a ring**. These can be performed by fixed couples or in the more sociable "progressive" manner, with the lady moving to the next gentleman in the ring at or near the end of each repetition of the steps.

In the last 15 years, the Scottish public céilidh seems to have grown again in popularity amongst young people. Since then a subculture in some Scottish cities has evolved where some people attend céilidhs on a regular basis and at the céilidh they find out from the other dancers when and where the next céilidh will be. Privately organised céilidhs are also extremely common now and **bands** are often hired to play at dances held to celebrate weddings and birthdays. These bands vary in size, although they are commonly made up of between 2 and 6 **players**. The appeal of the Scottish céilidh is by no means limited to the younger generation and dances vary in speed and complexity in order to accommodate most age groups and levels of ability. Some céilidh bands interpret céilidh dancing with a DJ playing disco music in order to broaden the appeal of the evening's entertainment. Modern céilidh dancing generally includes a mixture of four styles: **Scottish country dancing, Old time dancing, Ballroom dancing and International folk dances.**

The Scotland Dances

We were told how we were going to do a 'fun' activity, but most of us weren't expecting anything special... We were far wrong. The activity they prepared for us was some traditional scottish dances, the scottish instructor was a very nice and extroverted (shiny bald) man, who had a lot more energy than us from start to finish, he gave us some instructions for us to follow, but we took a little longer than we wanted as most of us didn't understand english, he first separated us girls into a circle, but there are way more boys than girls so he created some 'Magic girls', the boys, so we were all with a partner to dance with.

The first dance was a lot of fun and very interactive with our classmates as we were going round and around as a circle and so we got to change partners very often. We did two more dances if my counting is right, which were all very interesting and passionate. Later on, after we got to rest a little and drink some water we started with a new activity, a small performed acting activity, it was a song that three of all of us had to represent three little crows, another two the curtains of the stage, to open and close the scene, another one of us to be the technician, and lastly three more to be the representatives of the small show, the scottish teacher started to play the song with a guitar while singing it, the 'public' also had to sing along the song. We did some practice runs before we could get it right, and then the show started.

The last thing we did was the funniest as he chose one of the very talkative and intirabtive classmates, so as he started playing bagpipe our classmate had to cover a small hole every time and any time he asked our friendly classmate Aithor.

Júlia Zaragoza 3r ESO

Review: Scottish Dances Workshop

Last Tuesday, our entire year group attended a mandatory Scottish dances workshop held in the school gym. Although many of us arrived expecting a slightly dull PE-style session, the bright decorations and traditional music playing in the background quickly set a lively tone.

During the workshop, we learned three classic Celtic dances. Our instructor, Mr David, guided us through each routine step by step. He demonstrated every movement slowly at first and then asked us to practice in pairs or small groups. His enthusiasm definitely helped keep everyone motivated, even when the steps felt confusing. The atmosphere was energetic and surprisingly friendly, and by the second dance most people were laughing rather than worrying about getting everything right.

Personally, I enjoyed the sense of teamwork the dances required, and I liked how the music made the whole experience feel festive. I also found the quick turns difficult at the beginning, although they got easier once I relaxed.

Finally, I would recommend this workshop to future students. Even if Scottish dancing isn't your usual interest, the session is fun, active, and a nice break from regular lessons. It also gives you a chance to learn something culturally important in an enjoyable way. For those reasons, I believe the workshop is worth keeping on the school calendar.

Three little crows, sat upon a wall, sat upon a wall, sat upon a wall.

Three little crows, sat upon a wall, in the cold and frosty sun

Leo fagot

The Scottish dances

At our high school, we took part in a Scottish dance workshop that turned an ordinary school day into a special and unforgettable experience. As the traditional music began to play our school gym turned into a lively and magical space full of rhythm and laughter. The Scottish instructor was a very kind and friendly man. He taught us some of the most popular dances in Scotland, all the dances we did were in groups or couples, but there was something that united us.

The first dance was very funny but at the same time very interesting, we all made a big circle, we were all intercalated, that is, a girl and a boy. The dance was very interactive with our classmates because we moved around and around and changed partners a lot. We did two more dances, and if I'm honest that was the best thing that we did! Because there were a lot of funny moves and interesting facts about the dances or culture of Scotland. Later we had time to rest and drink some water, after that we started with a new activity. The activity consisted of three people going out to be crows, two people to be curtains, one person to be in charge of the curtains and three more people to be the presenters of the little show. The Scottish instructor took out a guitar and started to sing the song, he explained to the "actors" what to do, and then he started to play the guitar and sang the song, and the actors needed to act. That was really funny because we took a lot of time to do that activity and we laughed a lot. Also he explained to us how the school system worked 100 years ago. Because they were classmates talking when he was explaining the activity.

Finally he chose the person who spoke the most and didn't pay much attention in the activity, so when he started to play the representative instrument of Scotland (bagpipe) the classmate who talked too much and didn't pay much attention had to cover a small hole to make a different sound.

Melani Zhuk 3r B

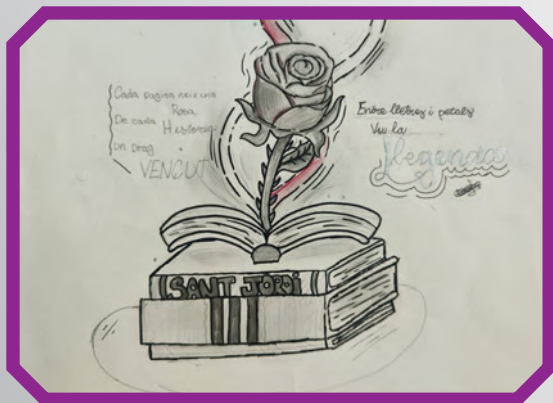
Música

EN DIRECTE - Música

Aquest trimestre les i els alumnes de 1er cicle del Dolors Aleu, dins del projecte musical En Directe, ens hem familiaritzat amb diversos instruments com el teclat, guitarra, baix, bateria i veu. També hem estat treballant diverses cançons d'estil pop-rock com són les següents: *Caminem lluny*, *Coti x Coti*, *Si tothom calla*, *Fins que arribi l'alba*, *Sense tu*, *Seven Nation Army*, *Blitzkreig Bop*, *Llença't*, *Stand by me* i *Blinding lights*. Ens hem centrat en aprendre la tècnica bàsica aplicada a les cançons per poder tocar i cantar en grup i gaudir de la música. Com a mostra us compartim unes imatges dels assajos. Bones festes a totes i a tots!!

Visual i Plàstica

Dana Bernita - 1r C

Amin Bastil (guanyador batxillerat)

Guillem Llamas - 1r C

Pol Paniello - 2n C

Miquel Agudo - 1r C (guanyador 1r)

Jiaxuan Chen - 1r A

Rodrigo Coello - 2n C

Júlia Zaragoza - 2n A

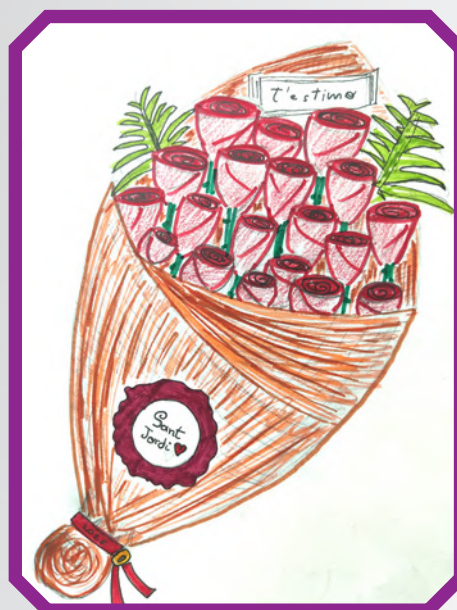
Júlia Eixarch i Ainoa Boyer - 1r C

n - 2n B (guanyado

Melani Zhuk - 2n B

Pol Miquel - 1r C

CREACIÓ LITERÀRIA CATALÀ

RIALLES QUE NO S'OBLIDEN

Hola Júlia,

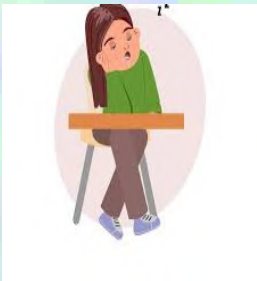
Espero que estiguis bé. Em costa acostumar-me a estar a classe sense tu. Des de primer de primària que anem juntes, i ara se'm fa molt estrany no tenir-te al costat. Abans passàvem tot el dia juntes; des de les vuit del matí rient, parlant i passant-nos-ho bé, fins que cadascuna tornava a casa seva. Sempre ens explicàvem de tot, compartíem secrets i riem per qualsevol tonteria. Ara tot és més avorrit sense tu, i trobo a faltar tenir-te a prop per comentar-ho tot i fer broma com abans.

Recordo tots aquells moments: quan fèiem tots els treballs juntes encara sense saber a quina matèria estàvem, quan ens miràvem i ja sabíem de què reïem, quan ens avorriem i posàvem Netflix, quan anàvem a la infermeria per passar l'estona, o quan ens asseïem juntes encara que no ens deixessin... i molts més. Són records que no oblidaré mai, perquè amb tu tot semblava més fàcil i més divertit. Cada dia amb tu era una aventura diferent, plena de rialles i complicitat. Encara ara, quan penso en aquells moments, em venen ganes de tornar enrere i viure'ls un cop més.

Encara que ara no anem al mateix institut, sé que la nostra amistat continua igual, perquè això no canvia. Tot i així, no és el mateix estar a classe sense tu, i et trobo molt a faltar.

Per sort, després de classe sempre quedem i podem estar juntes, explicar-nos com ha anat el nostre dia i riure de tot. Això em fa feliç i em recorda que, encara que no compartim escola, seguim sent com sempre. Cada moment amb tu em sembla especial, i m'agrada saber que la nostra amistat no depèn del lloc on estem, sinó del vincle que sempre hem tingut.

Una abraçada,

Aya Kharmich

Creació Literària

Flors: més que olors i colors

Les flors sempre han estat al costat de les persones en els moments especials. No només cal veure un ram per sentir alegria, tendresa o fins i tot tristesa. No són només olors i colors, cada flor té un sentit propi.

També, a molts llocs es regalen flors en dies especials; el Dia de la Mare, Sant Valentí, aniversaris de parella o fins i tot comiatos. Donar una flor és un gest senzill, però pot expressar molt més que mil paraules.

“Els morts reben més flors que el viu, perquè el penediment és més gran que l'agraïment.” Aquesta frase ens recorda que sovint esperem massa per dir o mostrar el que sentim.

Hi ha flors que són més conegudes i estimades; com les roses, que simbolitzen amor i passió, els gira-sols, que transmeten energia i bon ambient, els lliris, que personalment són els meus preferits, amb la seva delicada bellesa i aroma suau, transmeten puresa i serenitat com cap altra flor. Les orquídiades, que destaquen per ser elegants i també les margarides, simples però boniques, que representen innocència.

A més de la seva bellesa, les flors ajuden a la natura: donen menjar als insectes, mantenen els ecosistemes vius i omplen de color jardins i places. Un camp ple de tulipes o una simple planta en un balcó ja pot alegrar la vista i l'ànim de moltes persones.

Les flors no són només decoració, són una manera de comunicar i de donar vida als moments especials. Per això, en cada festa o en cada detall, una flor pot convertir un instant qualsevol en un record que no s'oblida.

Candela Olortegui
Creació Literària
1r Batxillerat A

La missió d'espionatge

Em vaig despertar de cop. Vaig buscar el culpable del meu despertar: era un soroll que provenia de sota el meu coixí. Era el mòbil; el meu amic m'estava trucant.

Vaig agafar el telèfon i, el primer que vaig sentir, van ser crits —crits de desesperació.

—Espera, no t'entenc. Parla més calmadament i explica'm què t'ha passat —li vaig dir, intentant comprendre'l.

Des del mòbil vaig sentir com agafava aire i sospirava.

—Crec que la meua dona m'està enganyant —va dir entre plors.

—Espera, què dius? És impossible —li vaig respondre, intentant calmar-lo i processar el que acabava d'escoltar.

—Que sí, ja sé que és difícil de creure, però l'altre dia, mentre parlàvem per telèfon, vaig sentir una veu d'home.

Ja no sabia si el meu amic s'havia tornat paranoic des de que és fora del país o si, aquesta vegada, tenia raó.

—D'acord, tu la coneixes millor, i si tens aquest pressentiment, serà per alguna cosa. Però... què vols que faci per ajudar-te? O com penses descobrir-ho? —li vaig dir, intentant buscar solucions.

—Havia pensat que hi anessis avui a espiar-la. M'ha dit que no sortiria de casa, però sembla que s'ha oblidat que tinc la seva ubicació.

I així va ser com va començar la meua missió d'espionatge.

Tampoc no tenia res millor a fer: la meua parella tampoc em feia gaire cas últimament.

Vaig preparar-me per a la situació i vaig sortir de casa. El meu amic em va enviar la ubicació on havia d'anar.

Vaig arribar a la cafeteria que m'havia indicat.

Em vaig asseure al fons de tot, a prop dels lavabos. Vaig escanejar tota la sala buscant la meua "presa".

I la vaig veure: prenent un cafè i un croissant.

Em vaig sentir malament per haver pensat, encara que fos per un moment, que ella podia enganyar el meu amic.

M'estava a punt d'aixecar i marxar cap a casa, una mica avergonyida, quan de sobte vaig veure un noi que se'm feia molt conegut: la meua parella, que acabava d'entrar per la porta.

Se'm va fer molt estrany, però alguna cosa dins meu em deia que m'assegués, que no digués res i observés.

Va començar a mirar pertot arreu, buscant algú. Fins que va aturar la mirada... just al costat meu.

Allà s'hi asseia la dona del meu amic.

Ell s'hi va acostar, i de seguida se li va il·luminar la cara. No es van dir res. Es van fer una abraçada massa íntima, que va durar una eternitat. Finalment es van separar. Potser només eren amics... però, per què s'agafaven de les mans? I llavors, de sobte, es van donar un petó.

Un petó sincer, d'aquells que comparteixen allò més íntim.

No m'ho vaig pensar gaire: em vaig aixecar i vaig sortir, sense mirar enlloc en concret. Quan vaig ser fora del tot, vaig deixar anar les llàgrimes que havia estat contenint.

KOENIGSEGG, EL FANTASMA DE L'AUTOMOBILISME

Christian von Koenigsegg va néixer el 2 de juliol de 1972 a Estocolm (Suècia) en una de les poques famílies nobles que quedaven. Amb cinc anys, Christian mostrava un gran interès pels cotxes. Els seus models preferits eren de *Ferrari*, *Lotus* i *McLaren*; això es notarà clarament quan comenci a fabricar cotxes, que tindran una estructura molt semblant a la de les dues marques angleses.

Amb el pas del temps, la passió de Christian va augmentar, així que, Jesko von Koenigsegg, el seu pare, li va cedir el poc capital que li quedava a la noblesa perquè aixequés una empresa d'automòbils. Fins al moment, el món del motor pertanyia a occident i al Japó, però estava a punt de canviar.

Amb vint-i-dos anys, Christian va reunir un equip de dotze persones en una improvisada fàbrica situada a Olofström. Al cap de dos anys, amb pocs diners, però gran enginy, l'equip va llançar el seu primer prototip, el *Koenigsegg CC*, que duia un motor V8 *Ford* lleugerament modificat. Com el prototip mostrava alt rendiment, Christian va fer la versió oficial, el *CC85*, que seria produït a mitjana escala dos anys després. L'esportiu va tenir molt d'èxit gràcies a la seva alta velocitat, de manera que van entrar diners suficients perquè la nova marca seguís endavant.

Però, el 2004, quan *Koenigsegg* estava a punt de llançar un nou model, un incendi va devastar la cabanya d'Olofström, perdent-se gran part de molts anys de treball. Malgrat això, el fort caràcter de Christian no el va portar a la rendició, sinó que va mirar endavant i es va dirigir a l'antiga base aèria d'Ängelholm, on antigament s'establien els avions *F10*, també coneguts com a "Esquadra Fantasma". Christian els va demanar de construir la seva fàbrica allà; els antics aviadors van acceptar. Des d'aquell moment, tots els models *Koenigsegg* portaran la figura d'un fantasma al costat del motor en agraïment a "l'Esquadra Fantasma".

L'equip *Koenigsegg* va estar treballant en nous models i tecnologies com una aerodinàmica innovadora, l'ús de fibra de carboni, diferents entrades i sortides de gasos al motor o la creació de les portes dièdriques sincronitzades.

CCR

El 2005, es va fabricar el tan esperat *Koenigsegg CCR*, amb una velocitat punta de 388 km/h; va destronar el *McLaren F1*, que durant anys s'havia mantingut líder amb 386 km/h. A més, amb la producció del *CCR*, *Koenigsegg* va demostrar que el domini de l'automobilisme deixava de ser occidental i japonès, va ser l'inici d'un gran imperi.

Agera RS

Aquesta joia en aerodinàmica fabricada el 2011 va batre el rècord dels *0-300-0*, fent-los en tan sols 21,19 segons. Però el més destacable de l'Agera RS és el seu xassís que talla perfectament l'aire; d'ara endavant, els models *Koenigsegg* portaran una estructura molt semblant a aquest cotxe.

Jesko Absolut

Al voltant del 2010, una intensa guerra amb Bugatti pel control de la velocitat punta va fer que ambdues marques no deixessin de fabricar cotxes cada cop més ràpids. Quan una marca aconseguia fer el cotxe més veloç, l'altra ja estava dissenyant-ne un que el superés. El *Koenigsegg Jesko Absolut*, anomenat així en honor al pare d'en Christian, va ser qui va donar el cop final a la taula; arribant als 532 km/h, cap altre cotxe ha aconseguit superar-lo fins ara.

Avui dia, *Koenigsegg* és considerada per molts la millor marca de cotxes, i no deixa de batre rècords, com ara el *0-400-0* en vint-i-cinc segons amb el *Jesko Absolut* fa tres mesos. L'últim model també s'ha estrenat aquest 2025, el *Koenigsegg Sadair's Spair*, un superesportiu que mostra una potència increïble.

Però més enllà de la velocitat, la identitat de *Koenigsegg* es troba en la disciplina, en la mentalitat del seu creador, que sense gairebé recursos, va aconseguir fundar aquest imperi automobilístic.

Lorenzo Ahrends 1r BAT B

Sandra no t'oblidem

Dediquem aquests contes inspirats en l'antologia de L'Ana María Matute titulada «Los niños tontos» (1956), on els protagonistes són nenes i nenes indefensos, febles i incompresos que pateixen la solitud i la marginació dels altres nens i dels adults. Lluiten contra l'hostilitat, la crueltat i la mesquindat del món mitjançant la fantasia i els seus somnis. Microrrelats poètics que honoren a aquests nuns i nenes diferents que pateixen bulling i aïllament.

La terrible notícia de què Sandra Peña, una jove estudiant sevillana de 14 anys, es va suïcidar el passat 14 d'octubre ens ha commocionat, a milions de joves. Aquest terrible fet que ha segat una vida, trencant als seus éssers estimats, no havia d'haver-se produït mai.

Sandra va ser víctima d'un assetjament continuat en el col·legi concertat on estudiava, les Irlandesas de Loreto. [...]

Des del Sindicat d'Estudiants volem, en primer lloc, enviar tot el nostre suport i afecte a la seva família, als seus amics i amigues, a tots els seus companys i companyes, en aquests moments tan durs.

<https://sindicatdestudiants.net/index.php/noticies/movimient-estudiantil/general/1431-28-d-octubre-vaga-estudiantil-sandra-no-t-oblidem-prou-bulling-i-discursos-d-odi-hi-ha-responsables>

B1A

LA REBELIÓN

Un niño tonto, muy tonto, en la clase de Matemáticas no sabe contar hasta 10; sus amigos y profesores se burlan de él. El niño tonto, muy tonto, cuenta hasta 5 y no sabe seguir; cuenta del uno al dos, al tres, al cuatro y al cinco, pero no puede contar más. Cuando el ojo brillante aparece entre el humo negro, el niño vuelve a intentar contar hasta 10: uno, dos, tres, cuatro, cinco, seis, siete... El niño tonto cierra sus párpados y un sueño lluvioso le invade. Hasta el nuevo amanecer no vuelve a intentar contar hasta 10; caen pequeñas gotas silenciosas de sus dos pequeños ojos; por suerte nadie le escucha, pero un suave pañuelo le seca las lágrimas. Él cuenta: uno, dos, tres, cuatro, cinco, seis, siete, ocho, nueve... Quizás si los otros niños lo acompañaran con su música melancólica, conseguiría la decena.

Luis Rodríguez B1A

LA REBELIÓN

El niño se negó a barrer el patio. Dijo que no quería borrar los dibujos que había hecho el viento con las hojas secas. Su madre lo miró enfadada, pero él siguió quieto, con los pies descalzos y los ojos llenos de luz. "Eres muy tonto"- le dijo la madre. El niño no respondió. Sabía que los mayores no veían las cosas pequeñas.

Cada hoja era un barco, cada rama caída, una espada, cuando todos dormían, salió al patio y sopló sobre el suelo, dejando que las hojas volvieran a bailar. El viento regresó suave y juguetón moviendo las sombras en la pared. El niño sonrió. Era su manera de rebelarse, no dejar que el silencio ganara, ni que el patio se volviera triste.

Ariadna Seoane B1A

LA BANDEJA DE TURRONES

El niño se olvidaba del frío cuando pensaba en aquella bandeja de turrones que los otros niños tenían por aquellas fechas. Los veía en los escaparates de las tiendas, los olía cuando pasaba por las casas de los ricos, los sentía cuando sonaban las músicas navideñas y los villancicos por la calle. Pero, sobre todo, los deseaba cuando recordaba que no tenía nada, que era invisible para todos, que no tenía hogar, que no era nadie. Pobre niño tonto, pobre alma solitaria y sin destino, que vaga por las calles con unos harapos y esos ojos de almendra que solo sirven para ver la bandeja de turrones que los otros niños saborean mientras se oye la zambomba y abren sus regalos de colores.

Lorenzo Ahrends B1B

El niño de las nubes

El niño era hijo único, tenía unos padres muy ocupados que no disponían de tiempo para jugar con él. El niño de corazón de pollo cada vez que escuchaba un “ahora no puedo” sentía cómo se quebrantaba su alma como cristales, y las lágrimas emergían como el agua de la fuente. Él amaba mirar las nubes, amaba imaginar formas con ellas y sobre todo quería abrazarlas, porque él no recibía ningún abrazo. El niño curioso se preguntaba si alguna vez podría jugar allí arriba con los pájaros y los aviones. Un día cometió un inmenso error: subió hasta el terrado de su casa y se lanzó para alcanzar las nubes con mucho amor.

Deisy Martínez B1B

SONETOS

RESILIENCIA

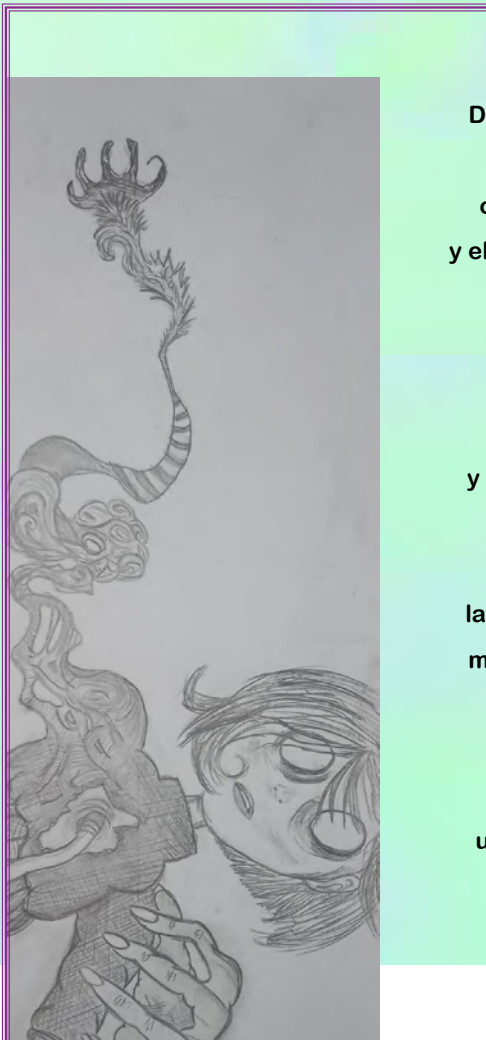
**Solíamos ser cercanas, ya no estamos.
Un vacío creció, sin palabra.
Mi reflejo, del azul al negro,
busco encontrarme y no hayo nada.**

**Sueño mis mundos, huyendo el presente,
mi mente se esconde de lo que siento.
La vida real: me duele el aliento,
mis manos tocan el cielo distante.**

**Solo en mi esfuerzo veo la manera
de seguir, la manera de no fallarme,
y hallo en mi viaje un suave abrigo.**

**Aunque el mundo pese y me desborde,
mi empeño es fuerza que nunca muere.
En el respiro, vivo y me sostengo.**

Alba León

Sueño en rojo

Desperté en un salón lleno de gritos,
el suelo era un espejo agrietado
copas caían, todo era un caos raro
y el humo se mezclaba en mil conflictos.

Las luces parpadean, los ruiditos,
la música sonaba en otro lado,
la gente reía, todo forzado,
y yo buscaba entre rostros malditos .

Quise correr, pero no vi salida,
la puerta se perdió entre tanta gente,
mi voz tembló, confusa y sin medida.

Y entonces entendí, de repente,
que ese salón mostraba mi caída,
un sueño triste, raro y muy urgente.

Lucía Sbahi

25N

25 N, LLUITEM CONTRA EL SEXISME I LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

A les aules de l'institut Dolors Aleu, volem combatre el sexisme i la violència masclista per garantir espais segurs, respectuosos i lliures de discriminació. Educar en la igualtat, identificar conductes masclistes i promoure relacions basades en el respecte mutu és clau per prevenir la violència i construir una societat més justa. La coeducació i la implicació de tota la comunitat educativa són eines essencials per transformar actituds i erradicar qualsevol forma de violència contra les nenes i les dones.

Per això rebutgem tota actuació que menystingui a la dona, condemnem els feminicidis i recolzem les víctimes mares i fills, perquè la violència vicària és una altra cara de la mateixa moneda.

Manifest 25 de Novembre Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

Avui, 25 de novembre, ens aturem per recordar que la violència masclista no és un problema llunyà ni excepcional: és una realitat que afecta milers de dones i nenes cada dia, arreu del món i també molt a prop nostre.

La violència masclista adopta moltes formes: física, psicològica, sexual, econòmica i digital. A vegades és visible, però sovint s'amaga en paraules, actituds i silencis que perpetuen el control i la desigualtat. Per això és responsabilitat de totes i tots detectar-la, trencar-la i no normalitzar-la mai.

Com a comunitat educativa, tenim el deure de construir relacions respectuoses i igualitàries. Rebutgem qualsevol forma de violència i ens comprometem a escoltar, acompanyar i donar suport a qui la pateixi. El respecte, la llibertat i la igualtat no són opcions: són drets.

Avui aixequem la veu per totes les dones que han patit violència, per les que ja no hi són i per les que lluiten cada dia. I reafirmem el nostre compromís: ni una passa enrere, ni un sol gest que alimenti la desigualtat.

Per una vida lliure de violències.
Per totes. Entre totes i tots.

50 ANYS DE LA MORT DEL DICTADOR

Ja fa 50 anys...

Fa cinquanta anys que va morir el dictador Francisco Franco, i aquest aniversari ens recorda fins a quin punt és valuós viure en democràcia. Durant dècades, la dictadura va limitar llibertats, va silenciar veus i va castigar qualsevol forma de diferència. Avui, mig segle després, podem mirar enrere i comprendre millor la sort que tenim: la de poder expressar-nos, discrepar, participar i decidir sense por.

La democràcia, però, no és un regal permanent; és una responsabilitat compartida. Hem de cuidar-la, respectar-la i practicar-la cada dia, també en el nostre institut. Cada vegada que escoltem algú que pensa diferent, cada vegada que resollem un conflicte amb diàleg o que participem en una decisió col·lectiva, estem fent créixer la democràcia. És així com la mantenim viva.

Avui podem ser lliures: podem parlar, opinar i actuar sense por, sempre respectant les altres persones, especialment a aquelles que no pensen com nosaltres. Aquesta llibertat no és poca cosa. És un privilegi que moltes generacions abans no van tenir, i que nosaltres tenim el deure d'honorar.

Recordar el passat ens ajuda a valorar el present i a construir un futur millor. Que aquests cinquanta anys ens serveixin per reafirmar el nostre compromís amb la convivència, el respecte i la llibertat.

2025-2026 TR

LA CENSURA A LA PREMSA DURANT EL FRANQUISME

Tutora: Antonia Ruiz | Mohammed Bentalab

Objectiu

Els objectius principals d'aquest treball de recerca són dos.

En primer lloc, la conscienciació dels joves pel que fa al règim franquista i, a més a més, assenyalar la importància de la informació, el poder que té quan és controlat i la necessitat de la seva lliure circulació, cosa que és essencial en una democràcia com aquesta.

Plantejament del problema

Aquest treball de recerca tracta sobre la censura que es va imposar a la premsa durant el règim franquista i a la vegada analitza la seva evolució i diferències entre els primers anys de la dictadura en contrast amb els darrers. També, aquest treball s'ha fet per un problema cada vegada més creixent: les noves generacions creuen que l'època franquista era millor.

Resultats

Aquest treball es divideix en dues vies.

Primerament, per la via física trobem que aquesta recerca simbolitza una commemoració als periodistes i diaris afectats. I, en segon lloc, és un recordatori a la nova generació del que va ser aquella dictadura opressora.

Bibliografia

ATUREM EL GENOCIDI A GAZA

El papel de la prensa en el conflicto de Palestina

El conflicto de Palestina es una disputa librada de forma prolongada entre los pueblos palestino e israelí, nacido a raíz de la constante lucha por el control del que ambos consideran su territorio legítimo. El papel de la prensa en este conflicto es esencial, aunque cada vez es más difícil para los periodistas ejercer su labor con libertad y seguridad.

En primer lugar, destaca el silencio mediático que rodea gran parte del enfrentamiento. Esto se evidencia, por ejemplo, en la dificultad para verificar el número de víctimas palestinas. El Ministerio de Salud de Gaza reporta alrededor de 60.000 muertes atribuidas a operaciones israelíes, cifra que el gobierno de Israel cuestiona. Dado que la ONU no tiene acceso autorizado al territorio, resulta imposible corroborar la veracidad de estos datos.

En segundo lugar, la cobertura local se ve gravemente limitada por la represión contra los periodistas palestinos. El caso más representativo es el de Al Jazeera, cuyos reporteros gazatíes han sido asesinados, encarcelados o forzados a huir por el gobierno israelí.

Finalmente, los periodistas internacionales también enfrentan obstáculos crecientes. Numerosos corresponsales denuncian agresiones físicas, presión institucional, amenazas, acoso en redes sociales, expulsiones sistemáticas de las zonas de grabación y destrucción deliberada de su equipo de trabajo por parte de civiles y autoridades militares israelíes.

En definitiva, el periodismo sobre el conflicto palestino-israelí atraviesa momentos críticos que pocas veces habían ocurrido a lo largo de la historia. El silencio mediático y la violencia sistemática constituyen un peligroso ataque a la libertad de la prensa, con consecuencias directas en la comprensión global de la realidad sobre el enfrentamiento.

Lucas Alvarado Ojeda

EL MUR DE LA PAU

La pau no pot ser només un desig de Nadal.

La pau és un compromís diari, una manera de mirar el món amb respecte i empatia. No n'hi ha prou d'aturar les guerres quan arriben les festes; cal treballar tot l'any per resoldre conflictes, escoltar-nos i construir ponts. Només així podrem fer que la pau sigui una realitat constant, i no un propòsit temporal.

Hobbies

Text de Margarita Mkrtchyan de 4t C d'ESO

SOBRE LA LECTURA

Des de petita que m'agrada molt llegir i que ho gaudeixo cada vegada que obro un llibre. Els llibres que em van introduir en la lectura van ser els de Geronimo Stilton, que m'ls vaig llegir tots (o quasi tots) que hi havia a la meva escola. He anat creixent i els meus gustos han evolucionat i ara, per exemple, m'agrada llegir de misteri amb assassinats, encara que llegeixo una mica de tot.

La lectura m'ha aportat coneixements sobre diversos temes, però el que més m'ha agradat ha sigut fer amistats amb qui he compartim les mateixes opinions i podem parlar sobre el que ens interessi o de qualsevol assumpte. alguna de les meves millors amigues comparteixen el mateix per la lectura com a mi, i podria dir que és de les millors coses que et pot passar: tenir algú amb qui compartir estones, moments o opinions sobre els temes que gaudiu molt.

Text d'Edgar Pérez Hernández de 4t C d'ESO (153 paraules)

LES RECEPTES QUE PARLEN EN FRANCÈS

En aquest número especial de la revista del centre us convidem a fer un viatge gastronòmic a través de les receptes elaborades pels alumnes de francès. A l'aula, la llengua i la cultura sempre van de la mà, i la cuina és un dels camins més saborosos per descobrir-les. Darrere de cada plat hi ha paraules noves, tradicions i petites històries que els nostres estudiants han après, adaptat i compartit amb entusiasme.

Des dels clàssics de la cuina francesa fins a creacions personals inspirades en la francofonia, aquestes receptes reflecteixen l'esforç i la creativitat de l'alumnat. Us animem a llegir-les, provar-les i, sobretot, gaudir d'aquesta combinació perfecta entre llengua, cultura i bon gust

Hobbies

Sablés décorés de NOËL Bonhomme de NEIGE

Ingredients

125g de beurre
220g de sucre en poudre
1 œuf
280g de farine
1 pincée de sel
1 sachet de sucre vanillé

Préparation

1. Mettre la farine dans un saladier. Creuser un puits, y verser le sucre, le sucre vanillé, le sel, l'œuf et le beurre en morceaux. Pétrir rapidement. Former une boule, la recouvrir de film alimentaire et la placer au frais 1 heure minimum.
2. Étaler la pâte au rouleau. Découper les bonhommes de neige, sapins, boules, étoiles et bonhommes à l'aide d'emporte-pièces. Enfourner pour 12-15 minutes dans un four préchauffé à 170°C.
3. Laisser refroidir sur une grille, décorer à l'aide de la pâte à sucre que vous collez sur le biscuit avec du blanc d'œuf.

laia E. (2nc)

Hobbies

MINI-PIZZA BOTTES de Noël

INGRÉDIENTS

- 1 sachet de préparation pour ma pâte à pizza Francine.
- 15cl d'eau chaude
- 2c à soupe d'huile d'olive
- 200g de farine à pizza Francine
- 1 sachet de levure boulangère Francine.
- 12cl d'eau
- 4g de sel
- 9cl d'huile d'olive
- 80cl de coulis de tomates
- 2 boules de mozzarella
- herbes de Provence, sel

LA PRÉPARATION de LA RECETTE

1. Réalisez votre pâte en suivant les instructions indiquées sur votre paquet de farine à pizza Francine; préchauffez le four à 180°C.
2. Versez le coulis de tomates dans une poêle et faites-le revenir à feu moyen pendant 10 minutes jusqu'à obtenir une consistance épaisse. Coupez la mozzarella en fines tranches.
3. Pésez, puis découpez, des formes de botte de Noël dans votre pâte à pizza. Disposez-les sur une plaque de cuisson. Sur chaque botte, étalez une cuillère à café de coulis de tomates en laissant le bord libre.
4. Parsemez vos bottes d'herbes de Provence et enfournez pendant 8 à 10 minutes à 180°C. Les bottes doivent être bien dorées.
5. Pour la couronne (la botte), une fois que vos mini-pizzas sont tièdes, déposez une tranche de mozzarella sur le bord de chacune d'entre elles. Bon appétit !

Emma g. (2nc)

Hobbies

RECETTE DE NOËL

Sapins Brownies

INGRÉDIENTS

- Chocolat corse
- chocolat blanc
- Oeufs
- Farine
- Sucre
- Beurre doux
- Cerveaux de noix
- Mini Bonbons chocolates

Faites fondre le chocolat noir avec le beurre 2 minutes à 500°C. Ajoutez les oeufs, les noix concassées, la farine et le sucre. Versez dans un moule carré beurré et fariné et faites cuire 12 minutes à 200°C en mode Traditionnel.

Découpez des sapins avec un emporte-pièces. Faites fondre le chocolat blanc et faites des zigzags dessus, décorez de Smarties. Placez au frais.

Aina R. (22)

Hobbies

Truffer au Chocolat noir

INGRÉDIENTS

- 200g de chocolat noir
- 100 ml de crème
- 25g de beurre
- Cacao en poudre
- Amour ♥

ÉTAPES

1. Chauffer la crème: Mets la crème dans une petit casserole. chauffe un peu. Arrête quand ça commence à bouillir.
2. Ajouter le chocolat: Coupe le chocolat, mets le chocolat dans la crème chaude. Mélange. Le cacao lit fond.
3. Ajouter le beurre: Mets le beurre. Mélange encore. C'est une crème.
4. Mettre au frigo: Mets la crème dans un bol. Mets le bol au frigo 2-3 heures.
5. Faire des boules: Prends un peu de crème avec une cuillère. Fais une petite boule avec les mains.
6. Rouler dans le cacao: Mets la boule dans le cacao. Roule la boule.
7. Garder au frigo: Mets les truffes au frigo jusqu'à manger.

Elsa i Marça 2013

Hobbies

INTRODUCCIÓ. Recomanacions literàries

Benvinguts i benvingudes a l'espai de recomanacions literàries de la nostra revista!

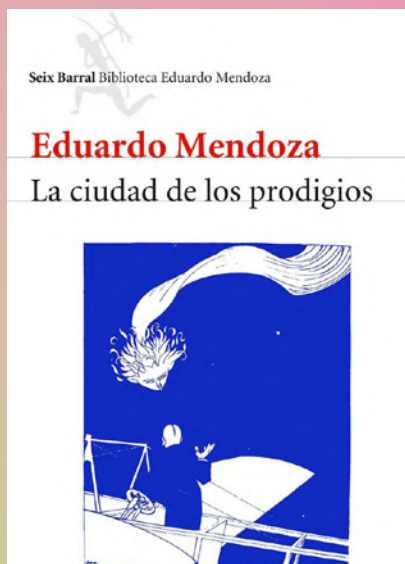
La lectura és una porta oberta a mons imaginaris, a noves idees i a mil maneres de veure la realitat. En aquestes pàgines us presentem una selecció de llibres triats per l'alumnat del centre, amb opcions per a tots els gustos: aventures trepidants, històries emotives, misteris que no deixen respirar i relats que conviden a pensar.

L'objectiu és senzill: animar-vos a descobrir noves lectures, compartir passions i, potser, ajudar-vos a trobar aquell llibre que us enganxi des de la primera pàgina. Tant si sou lectors habituals com si us esteu iniciant en aquest hàbit, esperem que aquestes recomanacions us inspirin i us acompanyin en el vostre pròxim viatge literari.

Endinseu-vos-hi i deixeu-vos sorprendre!

K

InicioLibrosNarrativaPoesíaTeatro

La ciudad de los prodigios

Eduardo Mendoza

Seix Barral

Género: Novela histórica

Año de publicación: 1986

Año de la edición: 2023

Sinopsis:

La ciudad de los prodigios narra el ascenso social de Onofre Bouvila, un joven campesino ambicioso que llega a Barcelona a finales del siglo XIX. A través de ingenio, oportunismo y una falta total de escrúpulos, Onofre se convierte en un poderoso empresario mientras la ciudad se transforma radicalmente entre las dos Exposiciones Universales de 1888 y 1929. La novela retrata con ironía y agudeza el desarrollo urbano, político y social de una Barcelona en plena modernización, marcada por la corrupción, los contrastes y el ansia de progreso.

¿Por qué lo recomiendas?

La recomiendo porque es una novela que combina magistralmente historia, sátira y crítica social, todo envuelto en una narración ágil e irónica. Eduardo Mendoza ofrece un retrato vívido y entretenido de la Barcelona de finales del siglo XIX y principios del XX, mostrando cómo el progreso y la ambición pueden ir de la mano con la corrupción y la desigualdad.

Hobbies

BOOKFLIX

Inicio Libros Narrativa Poesía Teatro

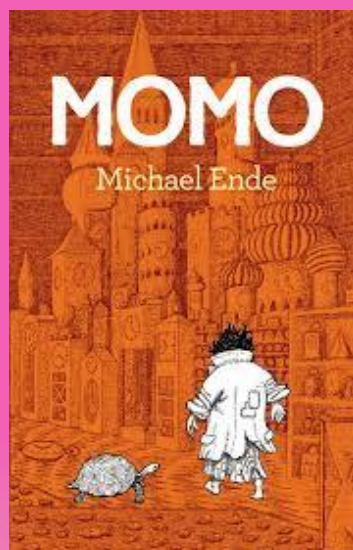
Título: Momo
Autor: Michael Ende
Editorial: Alfaguara
Año : 1973 (original)
Género: Ficción

Síntesis:

Momo es una niña muy especial, posee la maravillosa cualidad de hacer sentir bien a todo aquel que la escucha. Pero con la llegada de los hombres grises, que pretenden apoderarse del tiempo de las personas, va cambiar su vida. Será la única en no dejarse engañar con la ayuda de la tortuga Casiopea y del Maestro Hora, emprenderá una aventura fantástica contra los ladrones del tiempo.

¿Por qué lo recomiendas?

Recomiendo este libro porque es un clásico de la literatura y refleja muy bien lo apreciado que es el tiempo.

K

InicioLibrosNarrativaPoesíaTeatro

Título Todos los lugares que mantuvimos en secreto

Autor Inma Rubiales

Editorial Booket

Año 2024 **Género** romance

Síntesis:

Maeve, la protagonista, no sabe mucho sobre sí misma, está perdida y no sabe qué hacer con su vida. Solo sabe que no deja de pensar en si su madre cumplió todos sus sueños antes de morir y que la relación con su novio va de mal en peor. Cuando, por un impulso, acaba comprando un billete solo de ida a la otra parte del mundo para volver al pueblo en el que vivió de pequeña, lo que menos se esperaba era reencontrarse con la familia más cercana a su

¿Por qué lo recomiendas?

Lo recomiendo porque es un libro muy bonito y que te hace pensar más con detalles las cosas de la vida. Yo creo que si alguien tuviera los mismos problemas que tiene la protagonista a lo largo del libro, puede leerse y tomar en cuenta las decisiones

Hobbies

«Era antany, que apreciava els cigars de Cuba» (5 lletres)	A _ _ _ _
«Atmosfera molt viciada» (8 lletres)	B _ _ _ _ _
«La part més comestible del micròfon» (7 lletres)	C _ _ _ _ _
«Comercia amb paperassa i objectes de rebuig tot i tenir un parell de telers a casa» (8 lletres)	D _ _ _ _ _
«Jaqueta que porten els pingüins mallorquins tot fumant» (9 lletres)	E _ _ _ _ _
«Venedors i compradors concurreixen a nadal i a les festes d'estiu» (4 lletres)	F _ _ _
«Va beure en excés i el cotxe en té un» (3 lletres)	G _ _
«Dona d'una ciutat alemanya que s'alimenta de carn picada» (10 lletres)	H _ _ _ _ _
«Malnom dels estatunidencs» (6 lletres)	I _ _ _ _
«Llit on s'asseu l'amant d'un gènere musical ritmat i sincopat» (3 lletres)	J _ _
«La lletra que més borda, tot i que no té la ràbia» (2 lletres)	K _
«Habitant d'una ciutat francesa, que s'atipa de pastissos de nata, crema o xocolata» (7 lletres)	L _ _ _ _ _
«Policies que s'alimenten a base de menjades lleugeres fora de l'àpat» (6 lletres)	M _ _ _ _
«Vaixell de guerra» (6 lletres)	N _ _ _ _
«L'arbre del iogui» (2 lletres)	O _
«Es fan incondicional d'un equip de futbol barceloní, aquest ocellet» (9 lletres)	P _ _ _ _ _
«Polígon en què es practica la boxa» (11 lletres)	Q _ _ _ _ _
«Corba desordenada enmig de la carretera» (6 lletres)	R _ _ _ _
«El dels Beatles era groc i el de Jules Verne va fer moltes més llegües» (6 lletres)	S _ _ _ _
«Pantalons que porten els habitants d'un cert estat nord-americà» (6 lletres)	T _ _ _ _
«Les centrals nuclears s'alimenten d'aquest combustible» (5 lletres)	U _ _ _ _
«Amic del foc, de les traques i de la paella» (8 lletres)	V _ _ _ _ _
«Futbol a l'aigua» (9 lletres)	W _ _ _ _ _
«Colgat de petrodolars enmig de la sorra» (4 lletres)	X _ _ _
«Vint-i-vuitena lletra de l'alfabet àrab i ja acabem» (2 lletres)	Y _
«Animal que creua el carrer i els cotxes s'aturen» (6 lletres)	Z _ _ _ _

Bones Festes, aleuencs!!!!

Ho sap tothom i és profecia
Ho sap tothom, i és profecia.
La meva mare ho va dir un dia
Quan m'acotxava amb blats lleugers;
Enllà del somni ho repetia
L'aigua dels astres mitjancers
I els vidres balbs d'una establia
Tota d'arrels, al fosc d'un prat:
A cal fuster hi ha novetat.

Els nois que ronden per les cales
Hi cullen plomes per les ales
I algues de sol, i amb veu d'albat,
Criden per l'ull de les escales
Que a cal fuster hi ha novetat.
Els qui ballaven per les sales
Surten i guaiten, des del moll,
Un estel nou que passa el coll.
[...]

La gent s'agleva en la nit dura,
Tots anuncien l'aventura,
Les Illes porten el saïm,
i els de l'Urgell, farina pura:
Qui res no té, clarors del cim.
La fe que bull no té captura
I no es fa el Pa sense el Llevat:
A cal fuster hi ha novetat.

JV Foix

